

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce: **G. K.**, státní příslušnost Gruzie, t.č. ZZC Bělá-Jezová, Bělá pod Bezdězem, proti žalovanému: **Policie ČR**, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, 30. dubna 24, Moravská Ostrava a Přívoz, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.3.2013 č.j. KRPT-53131-/ČJ-2013-070022-CH, o zajištění cizince,

t a k t o :

I. Žaloba se **z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Rozhodnutím ze dne 14.3.2013 č.j. KRPT-53131-/ČJ-2013-070022-CH žalovaný správní orgán rozhodl dle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst.3 a 5 zákona č. 326/1999Sb. o zajištění žalobce za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky. Doba zajištění cizince se podle § 125 odst.1 zákona č. 326/1999 Sb. stanovuje na 60 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu. Namítal, že žalovaný vydáním napadeného rozhodnutí porušil: § 129 ZPC ve spojení s § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Domníval se, že v jeho případě nejsou dány důvody k uložení zajištění. Namítal, že žalovaný správní orgán se nedostatečně zabýval tím, zda zásah do osobní svobody žalobce je s ohledem na poměry žalobce, jeho dosavadní chování a účel zajištění nezbytný a přiměřený okolnostem. Odkázal na nález ze dne 12.5.2009, sp. zn. Pl. ÚS 10/08, N 115/53 SbNU 427, ve kterém Ústavní soud konstatoval, že cílem institutu zajištění cizince je ochrana společnosti před škodlivými jevy, tedy před narušením veřejného pořádku, ohrožením bezpečnosti státu či ztěžováním výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění. Uvedl, že ustanovení § 129 zákona o pobytu cizinců nelze posuzovat odtrženě od dalších ustanovení Hlavy IX ZPC upravujících zajištění, stejně jako od ustanovení dalších právních předpisů. Je třeba vždy brát v úvahu, že zajištění cizince představuje zcela zásadní zásah do jednoho z jeho nezákadnějších lidských práv. Takový zásah je v konkrétním případě na místě jen tehdy, existují-li důvody domnívat se, že bez něho s nikoli malou pravděpodobností hrozí, že by účel zajištění mohl být zmařen. I v případě zajištění dle § 129 ZPC je proto třeba zkoumat, zda je zajištění nezbytné, příp. zda nepostačuje uložení mírnějších opatření. Žalobce dále uvedl, že napadené rozhodnutí žalovaného sice takovou úvahu obsahuje v předposledním odstavci odůvodnění, ale on ji pokládá za zcela nedostačující a nereflexující okolnosti a skutkový stav případu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je proto v tomto bodě nepřezkoumatelné.

Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného o nezbytnosti jeho zajištění za účelem předání do Polské republiky dle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 a 5 ZPC. Dle žalobce závěr žalovaného o neexistenci záruky, že by žalobce z území vycestoval, není ničím opodstatněn a žalovaný jej ani nikterak blíže nezduvodňuje. Na území České republiky přicestoval z Polska, kde je žadatelem o mezinárodní ochranu. Cizineckou policií byl zajištěn bezprostředně po svém vstupu na území České republiky při kontrole na silnici, po níž cestoval. Nebyl si vědom skutečnosti, že na území České republiky pobýval neoprávněně, neboť měl za to, že průkaz totožnosti cizince, jenž obdržel v Polské republice a který jej opravňuje k pobytu na území Polska, jej opravňuje rovněž k pobytu na území České republiky. Žalobce neměl v úmyslu porušit jakékoli ustanovení ZPC ani jiného právního předpisu České republiky. Jiného porušení ZPC se žalobce nikdy nedopustil.

Uzavřel, že jednání, kterého se dopustil, spočívající v překročení státní hranice bez cestovního dokladu a následný několikahodinový neoprávněný pobyt na území České republiky, není možné považovat za dostatečný důvod, který by zakládal existenci maření nebo ztěžování rozhodnutí o povinnosti opustit území dle § 50a ve lhůtě v něm stanovené a který by odůvodňoval jeho zajištění dle § 129. Stejně tak nejsou dány jiné důvody pro konstatování neexistence záruky, že by žalobce z území vycestoval. Žalobce je schopen a ochoten vrátit se zpět na území Polska, v rámci správního řízení nevyplývala žádná skutečnost svědčící o opaku.

Žalobce uvedl, že pokládá za nedostatečně odůvodněnou dobu zajištění cizince, jež byla stanovena napadeným rozhodnutím. Žalovaný v rozhodnutí

nezdůvodnil žádné konkrétní kroky, jenž bude po dobu zajištění vykonávat, ani důvody, které opravňují stanovení doby zajištění v délce 60 dnů. Obecnou formulaci o "předpokládané složitosti přípravy výkonu předání" nelze v tomto ohledu pokládat za dostačující, neboť nevypovídá nic o individuálních důvodech, jimiž byl správní orgán při svých úvahách v daném případě veden. V tomto bodě odůvodnění napadeného rozhodnutí pokládal za nepřezkoumatelné.

Zdůraznil, že při aplikaci ustanovení § 129 i dalších ustanovení ZPC je správní orgán povinen dbát základních zásad správního řízení vyjádřených v § 2 až § 8 správního řádu. Těmito zásadami jsou především požadavek individualizace správního řízení a správního rozhodnutí stanovený v § 2 odst. 4 správního řádu a princip proporcionality zakotvený v § 2 odst. 3 správního řádu. Podle prvně uvedené zásady každý správní orgán dbá, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu. To mj. implikuje povinnost správního orgánu, aby v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost (strpět zbavení svobody v případě žalobce), byly i bez návrhu zjištěny všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Shromážděné podklady pro rozhodnutí pak sice správní orgán může hodnotit podle vlastního uvážení, je však povinen přitom pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo a při rozhodování o zásahu do osobní svobody cizince zohlednit požadavek proporcionality. K zajištění cizince pak může dojít pouze v případech, kdy je takový zásah nezbytný vzhledem ke všem okolnostem případu.

Uvedl, že s ohledem na charakter jeho jednání je napadené rozhodnutí zcela nepřiměřené a není zřejmé, z jakých okolností žalovaný dovozuje, že v případě žalobce zde není záruka, že by z území nevycestoval a prokázaného jednání žalobce vyplývá, že by mírnější donucovací opatření nebyla účinná. Ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o povinnosti opustit území dle § 50a.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 7.4.2013 uvedl, že v době vydání předmětného rozhodnutí postupoval zcela v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb. a zákonem č. 326/1999. Dále uvedl, že dne 14.3.2013 bylo s žalobcem vedeno správní řízení ve věci neoprávněného vstupu a pobytu na území České republiky, kdy mu bylo téhož dne správním orgánem Oddělení pobytové kontroly pátrání a eskort policie ČR, krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje vydáno rozhodnutí o povinnosti opustit území dle § 50a odst. 3b zák.č. 326/99 Sb. Téhož dne bylo žalobci rovněž vydáno rozhodnutí o zajištění dle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 a 5 zák.č. 326/99 Sb. za účelem jeho předání podle právního předpisu evropského společenství (Nařízení Rady ES č. 343/2003 ze dne 18.2.2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posouzení o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některých z členských států). Po zhodnocení skutkového stavu dospěl správní orgán k závěru, že je dostatečně odůvodněn závěr pro vydání rozhodnutí o zajištění, neboť z prokázaného jednání by mírnější donucovací opatření nebyla účinná a uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b, § 123c, zákona č. 326/1999 Sb., je z hlediska jednání účastníka správního řízení nedostačující a nebyla zde záruka, že by cizinec z území vycestoval. Žalobce nedisponuje platným cestovním dokladem a vízem ani finančními

prostředky potřebnými k pobytu na území České republiky a následnému vycestování z území České republiky, a proto správní orgán přistoupil k zajištění. Uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle shora citovaného ustanovení by v tomto případě bylo neúčelné. Výše uvedeným rozhodnutím byla stanovena doba zajištění na 60 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, a to s přihlédnutím, že nedisponuje platným cestovním dokladem, finančními prostředky a taktéž k předpokládané složitosti přípravy výkonu předání podle výše uvedeného právního předpisu prostřednictvím Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra. Složitost přípravy výkonu předání podle výše uvedeného právního předpisu spočívá v tom, že dožádaný členský stát provádí nezbytné kontroly a o žádosti o převzetí žadatele rozhodne do dvou měsíců ode dne obdržení žádosti, jak je uvedeno v čl. 18 odst. 1 Nařízení rady ES č. 343/2003. Správní orgán v tomto řízení nemůže odhadnout přesnou lhůtu správních úkonů, které souvisí s Dublinským řízením a které sám nemůže ovlivnit. Tato doba byla stanovena po pečlivém posouzení případu zvlášť s přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem.

Správní orgán konstatoval, že vydání rozhodnutí o zajištění je zcela přiměřené důvodům zajištění tak, jak jsou v rozhodnutí uvedené. Byl zde naléhavý veřejný zájem na neodkladném ukončení žalobcova protiprávního jednání a zabránění jeho pokračování.

Osoba, která požádala o azyl v jednom ze členských států Evropské unie, má být podle Nařízení rady ES č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, předána zpět dle Dublinského řízení. V tomto případě cizinci, který na území České republiky vstoupil a pobýval neoprávněně, vydá správní orgán rozhodnutí o povinnosti opustit území České republiky dle § 50a odst. 3 b) zákona č. 326/1999 Sb., a zároveň cizince zajistí dle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 a 5 zákona č. 326/1999 Sb.

Dne 22. 03. 2013 byla podána informace Ministerstvem vnitra České republiky, Odborem azylové a migrační politiky, Oddělením Dublinského střediska o zahájení postupu podle Nařízení rady (ES) č. 343/2003 a podána žádost o přijetí zpět do Polské republiky, která je v tomto případě příslušná k posouzení žádosti. Polská republika jiným než Dublinským řízením, nepřebírá cizince zpět do Polské republiky.

II.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 14.3.2013 č.j. KRPT-53131-/ČJ-2013-070022-CH, a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s. ř. s.).

Krajský soud tak zjistil, že připojený správní spis obsahuje:

- Rozhodnutí ze dne 14.3.2013 č.j. KRPT-53131-/ČJ-2013-070022-CH, kterým žalovaný správní orgán rozhodl dle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst.3 a 5

zákona č. 326/1999Sb. o zajištění žalobce za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky. Doba zajištění cizince se podle § 125 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. stanovuje na 60 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl, že policie podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství; policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky. Předání bude realizováno na základě přímo použitelného předpisu Evropského společenství, Nařízení rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států).

Podle § 129 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., nelze-li předání cizince nebo dokončení jeho průvozu uskutečnit ve lhůtě do 48 hodin, a jde-li o průvoz leteckou cestou podle § 152 ve lhůtě do 72 hodin, policie v řízení o zajištění cizince za účelem jeho předání nebo průvozu vydá rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.

Podle § 129 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání nebo průvozu cizince. Při rozhodování o zajištění podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. za účelem jeho předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropského společenství, vycházel správní orgán ze spisových materiálů Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Frýdek - Místek, pracoviště Chotěbuz, zejména z protokolu vyjádření účastníka správního řízení, který byl sepsán dne 14.03.2013, a kde žalobci byla dána možnost vyjádřit se k uvedeným důkazům a uvést skutečnosti na svou obhajobu, případně předložit nové důkazy a dále z provedených lustrací v databázi Policie České republiky, sdělení orgánů Polské republiky, kdy je Polská republika příslušná k posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu a prozatímního potvrzení totožnosti cizince č. TC 0062681.

Dále správní orgán uvedl, že v rámci správního řízení bylo zjištěno, že dne 13.03.2013 v 16.20 hodin byl kontrolován hlídkou Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Frýdek-Místek, pracoviště Chotěbuz na silnici E 75 v Chotěbuzi v prostoru bývalého HP ve směru z Polska při provádění pobytové kontroly. Cestoval linkovým autobusem tovární značky BOVA RZ: X, bílé barvy MPZ PL firmy EUROLINES na trase Warszawa - Milán. Ke kontrole policistům předložil řidičský průkaz č. X, který ho neopravňuje ke vstupu a pobytu na území České republiky. Policisty byl zajištěn dne 13.03.2013 v 16,30 hodin dle § 27 odst. 1

písm. d) zák. č. 273/2008 Sb., neboť se zdržoval na území České republiky neoprávněně. Dále následoval hlídku na služebnu OPKPaE Chotěbuz, kde bylo u něj nalezeno prozatímní potvrzení totožnosti cizince PR č. X vydaného Polskem, který ho opravňuje pouze k pobytu na území Polské republiky. Dne 14.03.2013 v 11,30 hodin bylo zajištění překvalifikováno na zajištění dle § 27 odstavce 2 zákona č. 273/2008 Sb. Na území České republiky pobývá neoprávněně, neboť bylo zjištěno, že pobývá na území bez platného cestovního dokladu, bez platného víza, nebo bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn. Z těchto důvodů bylo dne 14.03.2013 s ním zahájeno správní řízení o povinnosti opustit území České republiky dle § 50a odstavce 3 písmena b) zákona č. 326/1999 Sb. Správnímu orgánu do protokolu o vyjádření účastníka správního řízení sepsaného dne 14.03.2013 podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, uvedl, že si není vědom skutečnosti, že od 13.03.2013 pobývá na území České republiky bez platného cestovního dokladu, bez platného víza nebo platného povolení k pobytu, neboť si myslel, že prozatímní průkaz totožnosti cizince PR, platí i pro Českou republiku. Tímto rozhodnutím mu byla stanovena doba zajištění na 60 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství tak, aby bylo uskutečnitelné předání v době trvání zajištění. Správní orgán dále uvedl, že toto řízení podle přímo použitelného právního předpisu Evropského společenství Nařízení rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posouzení žádostí o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, bude zahájeno Ministerstvem vnitra České republiky, Odborem azylové a migrační politiky, Oddělením Dublinského střediska a bude podána žádost o Vaše převzetí zpět do Polské republiky.

Po zhodnocení popsaného skutkového stavu dospěl správní orgán k závěru, že je dostatečně odůvodněn závěr pro vydání rozhodnutí o zajištění, neboť z prokázaného jednání by mírnější donucovací opatření nebyla účinná a uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b, § 123c zák. č. 326/1999 Sb., je z hlediska jeho jednání nedostačující a není zde záruka, že by z území České republiky vycestoval. Jmenovaný nevlastní cestovní doklad ani finanční prostředky potřebné k vycestování z území České republiky. Z těchto důvodů přistoupil správní orgán k jeho zajištění.

Zjištěné skutečnosti zakládají důvod pro zajištění podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., to znamená zajištění za účelem předání podle přímo použitelného předpisu Evropského společenství Nařízení rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003.

- Úřední záznam o zajištění cizince G. K. dne 13.3.2013 v 16.30 v Chotěbuzi, který byl sepsán 13.3.2013 Policií ČR, krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odbor ciz. policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Frýdek-Místek č.j. KRPT-53131-2/ČJ-2013-070022-CH.

Z úředního záznamu vyplývá, že uvedeného dne v 16.20 zastavila hlídka OPKPE Frýdek-Místek v obci Chotěbuz na silnici E75 ve směru na Frýdek-Místek linkový autobus firmy EUROLINES na trase Warszawa-Maryslia. V autobuse cestoval mimo jiné občan Gruzie. Kontrolou cizince bylo zjištěno, že nemá žádný platný cestovní doklad a vízum. Ke kontrole předložil pouze řidičský průkaz z Gruzie. Jeho cestovní lístek byl vystaven na trase Warszawa-Milan. Zajištěná osoba byla zajištěna v policejní cele, zajištění osoby bylo ukončeno 14.3.2013 ve 14.00 hod.

- Úřední záznam ze dne 13.3.2013 č.j. KRPT-53131-2/ČJ-2013-070022-CH, z něhož soud zjistil, že hlídka OPKPE Frýdek-Místek v obci Chotěbuz na silnici E75 v prostoru bývalého HP, ve směru na Frýdek-Místek zastavila linkový autobus firmy EUROLINES na trase Varšava-Milano. V autobuse cestoval mimo jiné občan Gruzie pan G. K. Kontrolou cizince bylo zjištěno, že nemá žádný platný cestovní doklad a vízum nebo povolení k pobytu na území ČR. Ke kontrole předložil pouze řidičský průkaz Gruzie s tvrzením, že cestovní pas ztratil někde v Polsku, ale ztrátu nehlásil. Na dotaz, kam cestuje, odpověděl, že vycestoval z Warszavy a jede se podívat do České republiky. Jeho cestovní lístek byl vystaven na trasu Warszawa-Milano. Do Polska přicestoval údajně před týdnem. Jelikož nepředložil cestovní doklad ani platné vízum, které by ho opravňovalo k pobytu na území ČR, byl na místě dne 13.3.2013 v 16.30 hod. zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. d/ zák.č. 273/2008 Sb. Cizinec následoval hlídku na služebnu OPKPaE Chotěbuz. Zde byl u cizince nalezen Prozatímní průkaz totožnosti cizince a potvrzení SGPR v Terespolu o zadržení cestovního pasu ze dne 9.3.2013. Cizinec byl po provedení prvotních administrativních úkonů eskortován do policejní cely OOPČR Český Těšín.

- Potvrzení ze dne 9.3.2013, kterým Placówka Straży Granicznej w Terespolu potvrzuje, že žalobci odebrala pas 10BB91351 vystavený dne 30.3.2012.

- Žádost o převzetí osoby, ze které vyplývá, že Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie 13.3.2013 požádala PSG Cieszyn o převzetí osoby z České republiky do Polské republiky v rámci dohody mezi ČR a PR o předávání osob na společných státních hranicích- G. K., nar. X, Gruzie. V žádosti je uvedeno, že jmenovaný cestoval z Polska do České republiky na dočasný průkaz totožnosti cizince PR č. X v mezinárodním autobuse. Dále je uvedeno, že pokud nebude žádost ze strany PR akceptována, bude PČR nucena přistoupit k postupu dle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 a 5 zák.č. 326/99, kdy bude zajištěn a umístěn v zařízení pro zajištění cizinců v rámci dublinského řízení, neboť je žadatelem o mezinárodní ochranu v Polsku.

- Přípis ze dne 14.3.2013, kterým Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor mezinárodních vztahů Chotěbuz informovalo Policii ČR, KRP Moravskoslezského kraje, odd. pobyt kontroly, pátrání a eskort Frýdek-Místek, prac. Chotěbuz, že PSG v Cieszyne odpověděla, že osobu G. K., nar. X, Gruzie, není možno převzít v rámci readmise. Cizince je možno předat v rámci smlouvy Dublin II.

- Úřední záznam (žádost) o umístění osoby do policejní cely – vícehodinové pro G. K., který byl sepsán dne 13.3.2013 Policií ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, Frýdek-Místek.

- Rozhodnutí o eskortě ze dne 13.3.2013, kterým Policie ČR, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly pátrání a eskort Frýdek-Místek 13.3.2013 rozhodla o eskortě G. K., důvod umístění do PC.

- Usnesení ze dne 14.3.2013, kterým Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly pátrání a eskort č.j. KRPT-53131-19/ČJ-2013-070022-CH rozhodla o ustanovení tlumočnicka paní Ing. I. S.

- Oznámení zahájení správního řízení ze dne 14.3.2013, č.j. KRPT-53131- 22/ČJ-2013-070022-CH, kterým Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly pátrání a eskort oznámila zahájení správního řízení podle ust. § 46 odst. 1 zák.č. 500/2004 ve věci rozhodnutí o povinnosti opustit území ČR podle § 50a odst. 3 písm. b/ zák.č. 326/99 Sb. panu G. K.

- Protokol o vyjádření účastníka správního řízení G. K. sepsaný podle ustanovení § 18 odst.1 zákona č. 500/2004 Sb. Policií ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly pátrání a eskort ze dne 14.3.2013 č.j. KRPT-53131-23/ČJ-2013-070022-CH za účasti tlumočnice. Z tohoto protokolu soud zjistil, že jmenovaný uvedl, že souhlasí s tím, aby bylo celé správní řízení vedeno v jazyce českém za přítomnosti tlumočnicka do jazyka ruského, o kterém prohlásil, že mu rozumí. Písemný překlad protokolu proto nežádal. Správní orgán uvedl, z jakých zjištění vychází, jaké má podklady pro rozhodnutí. Žalobce po seznámení s podklady rozhodnutí uvedl, že do Polské republiky přicestoval 9.3.2013 z Běloruska vlakem do Terespolu, kde požádal o azyl. Tamní policie mu vzala pas a vydali mu průkaz pro azylanta. Z Terespolu pak odcestoval do zařízení pro cizince. Tam byl jeden den, pak jel do Warszawy, kde zůstal dva dny na autobusovém stanovišti. Pak si koupil jízdenku do Itálie a odjel autobusem. Nikdo mu neříkal, že nemůže cestovat po Evropě. Dne 13.3.2013 jej kontrolovala hlídka policie a ta jej zadržela. Nevěděl, že byl už v ČR. V minulosti v ČR nebyl. V ČR nemá žádné závazky ani pohledávky, které by mu bránily ve vycestování. Nežádá o vyzkoušení ZU domovského státu o svém zajištění. V domovském státě má problémy politické, neboť je přívržencem prezidenta. V České republice nemá žádné rodinné příslušníky, nemá dostatek finančních prostředků, chce se vrátit zpět do Polské republiky.

- Rozhodnutí Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly pátrání a eskort ze dne 15.3.2013 č.j. KRPT-53131-13/ČJ-2013-070022-CH, kterým bylo rozhodnuto o opravě rozhodnutí o zajištění cizince Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly pátrání a eskort dne 14.3.2013 č.j. KRPT-53131/ČJ-2013-070022-CH tak, že opravuje zřejmou nesprávnost výroku, kde

se chybně uvádí státní příslušnost Ruská federace opravuje na správné znění státní příslušnost Gruzie.

- Rozhodnutí Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly pátrání a eskort ze dne 14.3.2013 č.j. KRPT-53131-27/ČJ-2013-070022-CH, kterým rozhodla tak, že panu G. K. se ukládá povinnost opustit území České republiky, přičemž jmenovanému byla stanovena doba k opuštění území České republiky nejpozději do 7 dnů od převzetí rozhodnutí s tím, že pokud by tato doba k opuštění území České republiky měla začít běžet v době trvání zajištění cizince, začíná tato doba běžet ode dne ukončení zajištění. Rozhodnutí nabylo právní moci 20.3.2013. V odůvodnění rozhodnutí je mimo jiné uvedeno, že jmenovaný cestoval linkovým autobusem na trase Warszawa-Milan, ke kontrole policistům předložil řidičský průkaz, který jej neopravňuje ke vstupu a pobytu na území ČR. Policisty byl zajištěn 13.3.2013. Dle sdělení orgánů Polské republiky vyplývá, že Polská republika je příslušná k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu a zpět na území Polské republiky a převezme ho pouze v rámci tzv. „dublinského řízení“. Dalším důkazem je výsledek daktyloskopických otisků z databáze Eurodac, který potvrdil podání žádosti o azyl v Polské republice. Tyto skutečnosti zakládají důvod pro zahájení řízení dle Nařízení Rady Evropského společenství č. 343/2003 ze dne 18.2.2003. Doba k opuštění území ČR byla stanovena 7 dnů s ohledem na skutečnost, že bude postupováno dle uvedeného nařízení ES. Překážky, které by bránily jmenovanému opustit území České republiky, nebyly zjištěny.

- Rozhodnutí Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly pátrání a eskort ze dne 14.3.2013 č.j. KRPT-53131-28/ČJ-2013-070022-CH, kterým byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení spojené s rozhodnutím o povinnosti opustit území České republiky paušální částkou ve výši 1.000,- Kč ve lhůtě do 15-ti dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 30.3.2013.

- Úřední záznam o vyrozumění, zajištění a poučení cizince podle § 125 odst. 4 zák.č. 326/99 Sb. sepsaný Policií ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly pátrání a eskort dne 14.3.2013 č.j. KRPT-53131-29/ČJ-2013-070022-CH .

- Příkaz Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, k zajištění a umístění cizince do zařízení pro zajištění cizinců ze dne 14.3.2013, k umístění cizince Gocha Kanchelishvili do ZZC Bělá-Jezová.

- Rozhodnutí Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort, Frýdek-Místek k umístění zajištění cizince K. G. do Zařízení pro zajištění cizinců ZZC Bělá-Jezová.

- Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort podala hlášení PČR, ředitelství

služby cizinecké policie, odd. pobytového režimu cizinců, Praha 3, Olšanská 2 o zajištění cizince K. G. do Zařízení pro zajištění cizinců ZZC Bělá-Jezová.

- Oznámení o postupu podle Nařízení Rady (ES) č. 434/2003, faxové podání ze dne 22.3.2013, z něhož vyplývá, že v případě cizince K. G. byl zahájen postup podle Nařízení Rady ES č. 343/2003. Byla podána žádost o přijetí zpět do Polské republiky. Lhůta pro odpověď polské strany byla stanovena na 4.4.2013.

III.

Podle ustanovení § 50a odst. 3 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. rozhodnutí o povinnosti opustit území policie vydá dále cizinci, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území a má být předán podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství.

Podle § 129 odst. 1 z.č. 326/1999 Sb. policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství; policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky.

Podle odst. třetího téhož ustanovení odst. 3 nelze-li předání cizince nebo dokončení jeho průvozu uskutečnit ve lhůtě do 48 hodin, a jde-li o průvoz leteckou cestou podle § 152 ve lhůtě do 72 hodin, policie v řízení o zajištění cizince za účelem jeho předání nebo průvozu vydá rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.

Podle odstavce pátého téhož ustanovení policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání nebo průvozu cizince. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy předání nebo průvozu, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem předání nebo průvozu je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.

IV.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že dne 13.03.2013 v 16.20 hodin byl cizinec G. K. kontrolován hlídkou Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Frýdek-Místek, pracoviště Chotěbuz na silnici E 75 v Chotěbuzi v prostoru bývalého HP ve směru z Polska při provádění pobytové kontroly. Cestoval linkovým autobusem tovární značky BOVA RZ: X, bílé barvy MPZ PL firmy EUROLINES na trase Warszawa - Milán. Ke kontrole policistům předložil řidičský průkaz č. X, který ho neopravňuje ke vstupu a pobytu na území České

republiky. Policisty byl zajištěn dne 13.03.2013 v 16,30 hodin, neboť se zdržoval na území České republiky neoprávněně. Následoval hlídku na služebnu OPKPaE Chotěbuz, kde bylo u něj nalezeno prozatímní potvrzení totožnosti cizince PR č. X

vydaného Polskem, který ho opravňuje pouze k pobytu na území Polské republiky. Cizinec na území České republiky pobývá neoprávněně, neboť bylo zjištěno, že pobývá na území bez platného cestovního dokladu, bez platného víza, nebo bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn. Z těchto důvodů bylo dne 14.03.2013 s ním zahájeno správní řízení o povinnosti opustit území České republiky. Správnímu orgánu do protokolu o vyjádření účastníka správního řízení sepsaného dne 14.03.2013 cizinec vedl, že si není vědom skutečnosti, že od 13.03.2013 pobývá na území České republiky bez platného cestovního dokladu, bez platného víza nebo platného povolení k pobytu, neboť si myslel, že prozatímní průkaz totožnosti cizince PR, platí i pro Českou republiku. V Polsku požádal o udělení azylu. Dle sdělení orgánů Polské republiky Polská republika je příslušná k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu a zpět na území Polské republiky a převezme ho pouze v rámci tzv. „dublinkého řízení“. Žalovaný proto v souladu se zákonem zahájil řízení dle Nařízení Rady Evropského společenství č. 343/2003 ze dne 18.2.2003.

Doba k opuštění území ČR byla stanovena 7 dnů s ohledem na skutečnost, že bude postupováno dle uvedeného nařízení ES. Překážky, které by bránily jmenovanému opustit území České republiky, nebyly zjištěny. Protože cizinec nevlastní cestovní doklad ani finanční prostředky potřebné k vycestování z území České republiky bylo nutno přistoupit k jeho zajištění za účelem předání podle přímo použitelného předpisu Evropského společenství Nařízení rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003.

Námítky žalobce nejsou důvodné, pokud uvádí, že je třeba zkoumat, zda je zajištění nezbytné, popř. zda nepostačuje uložení mírnějších opatření. V tomto směru odkazuje soud na zjištění ze správního spisu, jak jsou uvedeny výše. Namítal-li žalobce, že přicestoval na území České republiky z Polska, aniž by si byl vědom toho, že na území České republiky pobývá neoprávněně, a že překročení státní hranice bez cestovního dokladu a následný několikahodinový neoprávněný pobyt na území České republiky není možné považovat za dostatečný důvod, který by zakládal existenci maření nebo ztěžování rozhodnutí o povinnosti opustit území dle § 50a ve lhůtě v něm stanovené, a který by odůvodňoval jeho zajištění dle § 129, pak soud připomíná, že žalobce požádal o azyl na území Polské republiky. Ač řízení není doposud skončeno, žalobce cestoval autobusem na trase Warszawa – Milán, tedy do Itálie přes Českou republiku, a to bez platného cestovního dokladu, bez platného víza či povolení k pobytu, bez finančních prostředků. Tvzení, že žalobce je schopen a ochoten vrátit se zpět na území Polska, se jeví za této situace účelové. Důvody k zajištění cizince jsou tedy dány.

Soud má za to, že žalovaný správní orgán se dostatečně zabýval tím, zda zásah do osobní svobody žalobce je s ohledem na poměry žalobce, jeho dosavadní chování a účel zajištění nezbytný a přiměřený okolnostem. Rozhodnutí správního orgánu vychází z § 68 správního řádu, tj. obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Rozhodnutí správního orgánu ani jeho odůvodnění není

v rozporu s nálezem Ústavního soudu ze dne 12.5.2009, sp. zn. Pl. ÚS 10/08. Dle názoru soudu zajištění žalobce bylo vzhledem k výše uvedenému nezbytné uložení mírnějších opatření by nebylo dostačující. Na rozdíl od tvrzení žalobce, který uvedl,

že pokládá za nedostatečně odůvodněnou dobu zajištění cizince, jež byla stanovena napadeným rozhodnutím, soud připomíná, že žalovaný dostatečným způsobem tuto dobu odůvodnil, když uvedl, že lhůta stanoví s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství tak, aby bylo uskutečnitelné předání v době trvání zajištění. Ministerstvem vnitra České republiky, odborem azylové a migrační politiky, odd. Dublinského střediska byla podána žádost o převzetí žalobce zpět do Polské republiky.

Institut zajištění cizince a jeho následné umístění do zařízení pro zajištění cizinců představuje mimořádný institut, který umožňuje policii zasáhnout do ústavně chráněného práva na osobní svobodu, které je jednou ze základních součástí nedotknutelnosti člověka zakotvené obecně v čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Právo na osobní svobodu je zaručeno v čl. 8 odst. 1 Listiny, přičemž podle odst. 2 téhož článku nikdo nesmí být zbaven svobody jinak, než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon. V souzené věci je jím zákon o pobytu cizinců, který danou problematiku upravuje v hlavě XI. nazvané zajištění cizince a rozlišuje zde 3 možné varianty zajištění cizince, a sice: za účelem správního vyhoštění (§ 124 - § 124a), za účelem vycestování (§ 124b) a za účelem předání nebo průvozu (§ 129).

Vůči žalobci byla aplikována varianta posledně zmíněná a k zajištění jeho osoby tak došlo podle § 129 zákona o pobytu cizinců. Policie je povinna jednat tak, aby byl cizinec předán nebo byl průvoz cizince územím dokončen v nejbližším možném termínu ode dne zajištění.

Soud má za to, že žalovaný řádně a srozumitelně odůvodnil rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí je přezkoumatelné a proto námitky žalobce považuje za nedůvodné.

Jen pro úplnost soud podotýká, že ačkoliv žalobce má státní příslušnost gruzínskou, v žalobě označil svou státní příslušnost jako ruskou.

Soud ze všech shora uvedených důvodů došel k názoru, že žalovaný nepochybil, když rozhodl o zajištění cizince za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie (Polsko) na dobu nezbytně nutnou k jeho předání.

Zajištění cizince za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy dle § 129 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, představuje postup, který má přednost před zajištěním dle § 124 tohoto zákona, vztahuje se pouze na cizince, na které dopadá některá z tzv. readmisních smluv, a ze strany rozhodujícího správního orgánu se tak nejedná o zneužití správního uvážení.

Soud zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s., protože neshledal rozhodnutí žalovaného nezákonným ve smyslu porušení hmotného práva a z procesního hlediska žalovaný respektoval zákonem stanovená procesní

ustanovení. Za souhlasu účastníků řízení rozhodl soud ve smyslu § 51 odst.1 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., jelikož procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu nákladů řízení neuplatňoval.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 12. dubna 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně